

Dosarul nr. 3ra-692/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – V. Ciumac
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila

DECIZIE

15 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan
Victor Burduh
Iurie Bejenaru
Maria Ghervas

examinând recursul declarat de către Constantin Tănase,
în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă
de către Constantin Tănase împotriva Inspectoratului Național de Probațiune,
intervenient accesoriu Întreprinderea Mixtă „Moldcell” Societate pe Acțiuni cu
privire la contestarea încălcării dreptului de acces la informație,
împotriva deciziei din 16 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
respins apelul declarat de către Constantin Tănase împotriva hotărârii din 02
octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

constată:

La 16 noiembrie 2018 Constantin Tănase s-a adresat în instanța de judecată
cu acțiune împotriva Inspectoratului Național de Probațiune, prin care a solicitat
obligarea pârâtului de a furniza copiile contractelor încheiate în perioada anilor
2017-2018 între Inspectoratul Național de Probațiune și ÎM „Moldcell” SA.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că în temeiul Legii nr. 982 din
11.05.2000 privind accesul la informație, art. 53 al Legii cu privire la avocatură, a
solicitat la 14 august 2018 să-i fie prezentată pe adresa MD - 2009, Chișinău, str.
Bernardazzi, nr. 68/A, of. 6, informația publică legată de utilizarea softului pentru
monitorizarea electronică a condamnaților, și anume, softul și echipamentul care au
fost utilizate de către Inspectoratul Național de Probațiune pentru monitorizarea
electronică a persoanelor arestate/condamnate până la data de 01 decembrie 2017;
furnizorul softului, numărul și data contractului privind achiziționarea sau dreptul
Inspectoratului Național de Probațiune de utilizare a softului; softul și echipamentul
care au fost utilizate de către Inspectoratul Național de Probațiune pentru
monitorizarea electronică a persoanelor arestate/condamnate între 01 decembrie

2017 și 01 iunie 2018, furnizorul softului, numărul și data contractului de achiziționare sau dreptul Inspectoratului Național de Probațiune de utilizare a softului, costurile contractelor de furnizare a acestor servicii; softul și echipamentul care au fost utilizate de către Inspectoratul Național de Probațiune pentru monitorizarea electronică a persoanelor arestate/condamnate după data de 01 iunie 2018, furnizorul softului, numărul și data contractului de achiziționare sau dreptul Inspectoratului Național de Probațiune de utilizare a softului și costurile contractelor de furnizare a acestor servicii.

Prin răspunsul din 16 august 2018 a fost informat că între Inspectoratul Național de Probațiune și ÎM „Moldcell” SA, în perioada anilor 2017-2018 au fost semnate o serie de contracte referitoare la achiziționarea tehnologiei de monitorizare electronică a persoanelor private de libertate.

Urmare acestui răspuns, la data de 24 septembrie 2018 a adresat o cerere către pârât în care a cerut să-i fie furnizate copiile contractelor încheiate între Inspectoratul Național de Probațiune și ÎM „Moldcell” SA în perioada anilor 2017-2018. Prin răspunsul din 11 octombrie 2018, expediat la data de 15.10.2018 i s-a refuzat în transmiterea actelor menționate pe motiv că acestea ar reprezenta un secret comercial.

Consideră că refuzul de a furniza documentele solicitate contravin Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11.05.2000 și încalcă dreptul de acces la informație.

Prin încheierea din 30 ianuarie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a atras în proces în calitate de intervenient accesoriu ÎM „Moldcell” SA. (f.d. 22)

Prin hotărârea din 02 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani cererea de chemare în judecată depusă de către Constantin Tănase împotriva Inspectoratului Național de Probațiune, intervenient accesoriu ÎM „Moldcell” SA privind accesul la informație a fost respinsă, ca neîntemeiată. (f.d. 50, 57-60)

Prin decizia din 16 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Constantin Tănase împotriva hotărârii din 02 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d. 101, 102-113)

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 26 mai 2020 Constantin Tănase, a depus recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 16 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii. (f.d. 119-122)

În motivarea recursului recurentul a indicat că instanța de apel la examinarea cauzei a comis o eroare în aplicarea normelor legale.

Consideră că circumstanțele invocate de către instanțe referitor la acordarea informațiilor solicitate nu pot fi reținute, ori ÎM „Moldcell” SA a declarat în instanța de apel că aceste acte nu conțin secrete comerciale. Achizițiile de stat reprezintă o informație de interes public, astfel că aceste informații nu pot fi considerate secrete comerciale, decât în anumite circumstanțe, asemenea circumstanțe nefiind constatate de instanța de fond și de apel.

La 03 iunie 2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Inspectoratului Național de Probațiune și ÎM „Moldcell” SA copia recursului

declarat de către Constantin Tănase împotriva deciziei din 16 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău. (f.d. 137)

Completul specializat relevă că Inspectoratului Național de Probațiune și ÎM „Moldcell” SA au recepționat copia recursului expediat, fapt confirmat prin avizele de recepție anexate la materialele dosarului.(f.d. 139-140)

La data de 08 iulie 2020 ÎM „Moldcell” SA a depus referință, invocând că instanța de fond, cât și instanța de apel și-au motivat soluția în mod eronat în baza explicațiilor și înscrisurilor Inspectoratului Național de Probațiune, fără a cerceta conținutul contractelor. Totodată, susține recursul, motivând că contractele solicitate nu conțin secrete comerciale și pot fi furnizate solicitantului. (f.d. 141-143)

La data de 09 iulie 2020 Inspectoratul Național de Probațiune a depus referință, solicitând respingerea recursului declarat de către Constantin Tănase, considerându-l neîntemeiat, ori instanțele ierarhic inferioare au constatat cu certitudine că contractele solicitate nu pot fi eliberate solicitantului pe motivul conținerii în text a secretului comercial. (f.d. 146-148)

Efectuând controlul judiciar al hotărârilor contestate prin prisma argumentelor expuse în recurs și în referințe, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prin Legea nr. 116 din data de 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova. În conformitate cu art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258, alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Astfel, din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale. Decizia instanței de apel a fost pronunțată după intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Legalitatea procedurilor, care au urmat după punerea în aplicare a Codului administrativ, se vor verifica prin prisma Codului administrativ și aici instanța de recurs cu referire la termenul de depunere a recursului reține că conform art. 245, alin. (1) din Codul administrativ recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Conform art. 245, alin. (2) din Codul administrativ motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Din materialele dosarului se observă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 16 martie 2020, în lipsa lui Constantin Tănase (f.d. 99-100). Decizia motivată a fost notificată lui Constantin Tănase la data de 08 mai 2020. La 26 mai 2020 Constantin Tănase a declarat recurs motivat. Astfel, Completul consideră că recursul a fost depus în termen.

Prin încheierea din 08 iulie 2020 a Curții Supreme de Justiție recursul depus de către Constantin Tănase a fost numit pentru examinare în complet din 5 judecători.

Conform articolului 247 din Codul administrativ Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul depus de către Constantin Tănase, a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea instanței de fond, cu emiterea unei decizii noi de admitere a acțiunii, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: casează integral decizia instanței de apel și emite o decizie nouă.

În speță, Colegiul lărgit consideră necesar de a casa decizia instanței de apel și hotărârea instanței de fond și a adopta o hotărâre nouă de admitere a acțiunii, având în suport următoarele constatări și concluzii.

Conform art. 194 alin. (2) Cod administrative în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

Colegiul specializat consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al recurentului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea cauza *García Ruiz vs Spania* (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag. 26; *Moreira Ferreira vs Portugalia* (nr. 2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, parag. 84).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, reține că prezentul litigiu este guvernat de prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 (în vigoare până la 01 aprilie 2019), ale Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 martie 2000, precum și Legii cu privire la secretul comercial nr. 171 din 06.07.1994 (abrogat la 01.03.2019).

Din materialele cauzei rezultă cu certitudine că Constantin Tănase, înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, a solicitat obligarea Inspectoratului Național de Probațiune de a furniza copiile contractelor încheiate în perioada anilor 2017-2018 între Inspectoratul Național de Probațiune și ÎM „Moldcell” SA referitor la achiziționarea tehnologiei de monitorizare electronică a persoanelor private de libertate.

Colegiul lărgit amintește că instanța de fond a respins acțiunea, care a fost menținută de către instanța de apel.

Pentru a decide astfel, instanțele au reținut că prin cererea din 24.09.2018 Constantin Tănase a solicitat de la Inspectoratul Național de Probațiune copia contractelor încheiate între Inspectoratul Național de Probațiune și ÎM „Moldcell”

SA în perioada anilor 2017-2018, iar prin răspunsul nr. 07/537 din 11.10.2018, Inspectoratul Național de Probațiune a adus la cunoștință lui Constantin Tănase, că părțile contractante s-au obligat să păstreze secretul comercial în temeiul Legii nr. 171 din 06.07.1994 cu privire la secretul comercial, precum și nedivulgarea informațiilor confidențiale ce țin de producție, tehnologie și administrare a datelor subiecților probațiunii, motiv pentru care Inspectoratul Național de Probațiune este în imposibilitate legală de a prezenta informațiile solicitate.

Totodată, instanțele au menționat că conform acordului adițional nr. 1 la contractul nr. 17 din 12.04.2018 de achiziționare a serviciilor de valoare mică, Inspectoratul Național de Probațiune în calitate de beneficiar și ÎM „Moldcell” SA în calitate de prestator au garantat nedivulgarea informațiilor confidențiale ce țin de producție, tehnologie, sau administrare a datelor mobile și hosting pentru subiecții Inspectoratului Național de Probațiune a căror divulgare (transmitere, scurgere) poate atinge interesele comerciale legitime și datele cu caracter personal.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră concluzia instanței de fond și a instanței de apel contradictorii circumstanțelor cauzei, fiind rezultată din interpretarea eronată a normelor de drept material.

Din suportul probatoriu anexat la materialele cauzei se atestă că Constantin Tănase, anticipat prezentului litigiu, prin cererea din 14 august 2018 a solicitat de la Inspectoratul Național de Probațiune prezentarea informației publice, legate de utilizarea softului pentru monitorizarea electronică a condamnaților, și anume, softul și echipamentul care a fost utilizat de către Inspectoratul Național de Probațiune pentru monitorizarea electronică a persoanelor arestate/condamnate în perioada până la data de 01 decembrie 2017 și după data de 01 iunie 2018.

Inspectoratul Național de Probațiune prin răspunsul nr. 07/429 din 16.08.2018, a adus la cunoștință lui Constantin Tănase că în temeiul art. 1 al Legii cu privire la secretul comercial nr. 171 din 06.07.1994 softul și echipamentul utilizat de către Inspectoratul Național de Probațiune pentru monitorizarea electronică a persoanelor constituie un secret comercial, care totodată asigură protecția datelor cu caracter personal al persoanelor fizice aflate sub monitorizare electronică. Furnizorul softului până la data de 01.12.2017 este SRL „Europarc”, având încheiat cu Inspectoratul Național de Probațiune contractul nr. 8 din data de 29.03.2016. În temeiul art. 1 al Legii cu privire la secretul comercial nr. 171 din 06.07.1994, softul și echipamentul utilizat de către Inspectoratul Național de Probațiune pentru monitorizarea electronică a persoanelor constituie un secret comercial care totodată asigură protecția datelor cu caracter personal al persoanelor fizice aflate sub monitorizare electronică. Furnizorul softului între 01.12.2017 - 01.06.2018 este ÎM „Moldcell” SA, având încheiat cu Inspectoratul Național de Probațiune contractul nr. 40 din 31.10.2017 cu suma de 7500,00 lei, contractul nr. 107 din 29.12.2017 cu suma totală de 9900,00 lei, contractul nr. 17 din 12.04.2018 până la 31.05.2018 cu suma totală de 15000,00 lei. Furnizorul softului este SRL „TEMOS COMERT” având încheiat cu Inspectoratul Național de Probațiune contractul nr. 25 din 24.05.2018 cu suma totală de 49 000,00 lei.

Urmare acestui răspuns, la 24 septembrie 2018 Constantin Tănase a adresat o nouă cerere Inspectoratului Național de Probațiune, prin care a solicitat prezentarea copiei contractelor de prestare a serviciilor respective, încheiate între Inspectoratul Național de Probațiune și ÎM „Moldcell” SA în perioada anilor 2017-2018.

Inspectoratul Național de Probațiune, cu referire la art. 7 alin. (2) lit. b) din Legea privind accesul la informație nr. 982 din 11.05.2000, prin răspunsul nr. 07/537 din 11 octombrie 2018, a refuzat prezentarea copiilor contractelor solicitate, motivând că potrivit prevederilor contractuale, părțile s-au obligat să păstreze secretul comercial în temeiul Legii cu privire la secretul comercial nr. 171 din 06.07.1994, precum și nedivulgarea informațiilor confidențiale ce țin de producție, tehnologie și administrare a datelor subiecților probațiunii.

Instanțele ierarhic inferioare au susținut acest argument al Inspectoratului Național de Probațiune ca temei de respingere a acțiunii depuse de către Constantin Tănase.

Lecturând legea aplicabilă litigiului, instanța de recurs observă că conform art. 10 alin. (1) al Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11.05.2000 persoana are dreptul de a solicita furnizorilor de informații, personal sau prin reprezentanții săi, orice informații aflate în posesia acestora, cu excepțiile stabilite de legislație. (2) Dreptul persoanei de a avea acces la informații, inclusiv la informațiile cu caracter personal, nu poate fi îngădit decât în condițiile legii. (3) Orice persoană care solicită acces la informații în conformitate cu prezenta lege este absolvită de obligația de a-și justifica interesul pentru informațiile solicitate.

Art. 7 alin. 1 din legea menționată supra indică că exercitarea dreptului de acces la informație poate fi supusă doar restricțiilor reglementate prin lege organică și care corespund necesităților: a) respectării drepturilor și reputației altei persoane; b) protecției securității naționale, ordinii publice, ocrotirii sănătății sau protecției moralei societății. Alin (2) lit. b) prevede că în conformitate cu alineatul (1) al prezentului articol, accesul la informațiile oficiale nu poate fi îngădit, cu excepția informațiilor confidențiale din domeniul afacerilor, prezentate instituțiilor publice cu titlu de confidențialitate, reglementate de legislația privind secretul comercial, și care țin de producție, tehnologie, administrare, finanțe, de altă activitate a vieții economice, a căror divulgare (transmitere, scurgere) poate atinge interesele întreprinzătorilor. (3) Dacă accesul la informațiile, documentele solicitate este parțial limitat, furnizorii de informații sunt obligați să prezinte solicitanților părțile documentului, accesul la care nu conține restricții conform legislației, indicându-se în locurile porțiunilor omise una din următoarele sintagme: „secret de stat”, „secret comercial”, „informație confidențială despre persoană”. Refuzul accesului la informație, la părțile respective ale documentului se întocmește cu respectarea prevederilor articolului 19 din prezenta lege. (4) Nu se vor impune restricții ale libertății de informare decât dacă furnizorul de informații poate demonstra că restricția este reglementată prin lege organică și necesară într-o societate democratică pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanei sau protecției securității naționale și că prejudiciul adus acestor drepturi și interese ar fi mai mare decât interesul public în cunoașterea informației. (5) Nimeni nu poate fi pedepsit pentru că a făcut publice anumite informații cu accesibilitate limitată, dacă

dezvăluirea informațiilor nu atinge și nu poate să atingă un interes legitim legat de securitatea națională sau dacă interesul public de a cunoaște informația depășește atingerea pe care ar putea să o aducă dezvăluirea informației.

În conformitate cu art. 19 alin. (1) al Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11.05.2000 refuzul de a furniza o informație, un document oficial va fi făcut în scris, indicându-se data întocmirii refuzului, numele persoanei responsabile, motivul refuzului, făcându-se în mod obligatoriu trimitere la actul normativ (titlul, numărul, data adoptării, sursa publicației oficiale), pe care se bazează refuzul, precum și procedura de recurs a refuzului, inclusiv termenul de prescripție. (2) Furnizorii de informații nu pot fi obligați să prezinte probe ale inexistenței informațiilor nedocumentate.

Conform art. 1 alin. (1) al Legii cu privire la secretul comercial nr. 171 din 06.07.1994 (abrogat la 01.03.2019) prin secret comercial se înțeleg informațiile ce nu constituie secret de stat, care țin de producție, tehnologie, administrare, de activitatea financiară și de altă activitate a agentului economic, a căror divulgare (transmitere, scurgere) poate să aducă atingere intereselor lui. (2) Informațiile ce constituie secret comercial sunt proprietate a agentului antreprenoriatului sau se află în posesia, folosința sau la dispoziția acestuia în limitele stabilite de el în conformitate cu legislația.

Instanța de recurs constată că între Inspectoratul Național de Probațiune și ÎM „Moldcell” SA au fost încheiate contractul nr. 40 din 31.10.2017 cu suma de 7500,00 lei, contractul nr. 107 din 29.12.2017 cu suma totală de 9900,00 lei, contractul nr. 17 din 12.04.2018 cu suma totală de 15000,00 lei.

Materialele cauzei atestă că prin acordul adițional nr. 1 din 12.04.2018 de modificare a contractului nr. 17 din 12.04.2018 de achiziționare a serviciilor de valoare mică, Inspectoratul Național de Probațiune în calitate de beneficiar și ÎM „Moldcell” SA în calitate de prestator au adus următoarele modificări la Contractului nr. 17 din 12.04.2018 de achiziționare a serviciilor de valoare mică: pct. 11.3. se completează în final cu următorul conținut: în temeiul Legii nr. 171 din 06.07.1994 cu privire la secretul comercial și art. 7 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 982 din 11.05.2000 privind accesul la informație, părțile garantează nedivulgarea informațiilor confidențiale ce țin de producție, tehnologie, sau administrare a datelor mobile și hosting pentru subiecții Inspectoratului Național de Probațiune a căror divulgare (transmitere, scurgere) poate atinge interesele comerciale legitime și datele cu caracter personal.

Urmare a acestui acord, Inspectoratul Național de Probațiune a respins cererea lui Constantin Tănase de a-i furniza copiile contractelor.

Raportând cadrul legal citat la circumstanțele de fapt ale cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține ca este necesar de constatat dacă contractele încheiate între Inspectoratul Național de Probațiune și ÎM „Moldcell” SA în perioada anilor 2017-2018, în special, obiectul acestora, constituie informația ce ține de producție, tehnologie, administrare, finanțe, de altă activitate a vieții economice, a căror divulgare (transmitere, scurgere) poate atinge interesele întreprinzătorului ÎM „Moldcell” SA sau dacă conțin date cu caracter personal.

Pentru a constata corect corespunderea informației respective este necesar de a cunoaște obiectul contractelor nr. 40 din 31.10.2017, nr. 107 din 29.12.2017 și nr. 17 din 12.04.2018 încheiate între Inspectoratul Național de Probațiune și ÎM „Moldcell” SA și impactul divulgării (transmitere, scurgere) informației date intereselor ÎM „Moldcell” SA.

Din materialele cauzei se observă că instanța n-a vizualizat și n-a cercetat aceste contracte pentru a verifica caracterul informației care se deține în ele.

Fiind parte la aceste contracte, ÎM „Moldcell” SA, prin reprezentantul său, în cadrul ședințelor de judecată (f.d. 97-100), în referințele depuse (f.d. 85-87, 141-143) a informat instanțele că obiectul contractelor nr. 40 din 31.10.2017, nr. 107 din 29.12.2017 și nr. 17 din 12.04.2018 încheiate între Inspectoratul Național de Probațiune și ÎM „Moldcell” SA constituie prestări servicii exprimate doar prin transport date (Internet) și Hosting (oferirea spațiului pentru stocarea datelor electronice), unde, pe de o parte, ÎM „Moldcell” SA are calitate de prestator, iar Inspectoratul Național de Probațiune de beneficiar și că careva secrete comerciale cu privire la tehnologii contractele nu conțin.

Aici, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că Inspectoratul Național de Probațiune, considerând că documentele solicitate conțin informație parțial limitată, și anume, secret comercial, urma să prezinte solicitantului documentele indicându-se în locurile porțiunilor omise una din următoarele sintagme: „secret de stat”, „secret comercial”, „informație confidențială despre persoană”.

Deoarece, nu au fost administrate alte probe ce ar confirma faptul că contractele încheiate între Inspectoratul Național de Probațiune și ÎM „Moldcell” SA în perioada 2017-2018 cu privire la achiziționarea tehnologiilor de monitorizare prezintă în întregime secret comercial, refuzul de a prezenta copiile acestor contracte solicitantului de informație - Constantin Tănase contravine Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11.05.2000 și conduce la lezarea drepturilor ultimului, or, accesul la informațiile oficiale constituie un drept fundamental al persoanei de a fi informat, o modalitate de control asupra activității autorităților/instituțiilor publice, de stimulare a formării opiniilor și participării active a populației la procesul de luare a deciziilor în spirit democratic.

În concluzie, instanța de recurs relevă că în cadrul judecării cauzei, instanțele de judecată ierarhic inferioare au creat participanților la proces condiții obiective și echitabile pentru exercitarea drepturilor și obligațiilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea pentru părți a dreptului la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art. 6 al Convenției Europene pentru apărarea Drepturilor Omului, dar soluțiile adoptate sunt greșite.

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul depus de către Constantin Tănase, a casa integral decizia din 16 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 02 octombrie 2019 a Judecătoriei

Chișinău, sediul Rîșcani și de a emite o decizie nouă de admitere acțiunii înaintată de către Constantin Tănase.

În conformitate cu art. 247, art. 248, alin. (1) lit. c) și alin. (2), art. 258, alin. (3) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul depus de către Constantin Tănase.

Se casează decizia din 16 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 02 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și se emite o nouă decizie.

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de către Constantin Tănase împotriva Inspectoratului Național de Probațiune, intervenient accesoriu Întreprinderea Mixtă „Moldcell” Societate pe Acțiuni cu privire la contestarea încălcării dreptului de acces la informație.

Se obligă Inspectoratul Național de Probațiune de a furniza copiile contractelor încheiate în perioada anilor 2017-2018 între Inspectoratul Național de Probațiune și ÎM „Moldcell” SA referitor la achiziționarea tehnologiilor de monitorizare.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas